

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi július hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2008. évi május hó 21. napján kihirdetett 2.B.71/2008/7. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 7.290.- /Hétezer-kettőszázkilencven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s:

A Vas Megyei Bíróság Szombathelyen, 2008. május 21. napján tartott tárgyalás alapján hozott és ugyanezen a napon kihirdetett 2.B.71/2008/7.számú ítéletében a szabadlábon védekező vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért 3 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a lefoglalt fanyelű zsebkés elkobzását, míg a további bűnjeleket lefoglalásuk megszüntetésével kiadni rendelte a vádlottnak és a sértettnek.

Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában a bűncselekmény elkövetéséhez vezető ittasság és a hasonló jellegű, erőszakos cselekmények elszaporodottságának mellőzését indítványozta a súlyosító körülmények köréből. A sértett megbocsátását, a vádlott megbánását és a bűncselekmény elkövetése utáni segítő magatartását olyan nyomatékos súlyú enyhítő körülményeknek tartotta, amelyek álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés enyhítését és végrehajtásának felfüggesztését megalapozzák. Orvosi igazolást csatolt a vádlott édesanyjának betegségéről, akinek a vádlott letöltendő büntetése súlyos hátrányt okozna,

valamint az enyhítés érdekében hivatkozott a vádlott munkahelyvesztésére, és a bűnismétlés veszélyének hiányára.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.128/2008/1-I. számú átiratában és képviselője az ítélet tábla nyilvános ülésén az első fokú ítélet helyben hagyását, emellett a tényállás kiegészítését indítványozta a vádlott ittaságának megállapításával, aminek mértékére pontos adat nem állt rendelkezésre, továbbá hogy a vádlott alkoholos befolyásoltsága ellenére nem volt tudatzavart állapotban. Kifogásolta a bizonyítékok egyenkénti elemzésének elmaradását, de az indokolási kötelezettség hiányossága álláspontja szerint olyan relatív eljárási hiba, amely lényeges kihatással nem volt az ítéletre. A vádlott beismerő vallomása és a bizonyítékok együttes értékelése alapján a tényállást megalapozottnak, a bűnösség megállapítását, a cselekmény jogi minősítését, és a büntetést törvényesnek tartotta. A jogi indokolás kiegészítését azzal indítványozta, hogy az esetleges halálos eredményre a vádlott tudatos gondatlansága terjedt ki. A bűnösségi körülmények korrekcióját pedig annyiban, hogy az elkövetési eszköz különösen veszélyes volta nem súlyosító körülmény, mivel az élet elleni bűncselekmények elkövetése körében a kés használata tipikus, az ittas állapotban végrehajtott élet és testi épség elleni támadások elszaporodottságát viszont súlyosító körülményként kell figyelembe venni.

A védő a fellebbezési eljárásban tartott nyilvános ülésen perbeszédében a fellebbezést és annak írásban előterjesztett indokait fenntartotta, a kiszabott büntetés enyhítését és végrehajtásának felfüggesztését indítványozta, amelyet azzal is alátámasztott, hogy a vádlott az eltelt több mint egy évben újabb bűncselekményt nem követett el.

A vádlott az ítélet tábla nyilvános ülésén felszólalásában arra hivatkozott, hogy a sértettel és családjával a viszonyuk jó, egymással tartják a kapcsolatot, személyi körülményeiben bekövetkezett változásról elmondta, hogy munkaviszonya átszervezés miatt megszűnt, munkanélküli ellátásban még nem részesült.

Az ítélet tábla a bejelentett vádlotti és védői fellebbezések alapján a megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezés irányának megfelelően, teljes terjedelmében bírálta felül a Vas Megyei bíróság ítéletét a Be.348.§.(1) bekezdés szerint. Ennek során a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A felülbírálat során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a büntető eljárást, és annak ellenére, hogy a tárgyalás anyagává tett bizonyítékokat csak összességükben mérlegelte, értékelő tevékenysége eredményeként az egymást erősítő személyi és tárgyi bizonyítékok tartalmából, az orvosszakértői vélemény, orvosi dokumentáció, okirati bizonyítékok adataiból megalapozott tényállást állapított meg.

Az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, azonban a vádlott vallomásának értékelésén kívül a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök egyenkénti elemzésével adós maradt. Mindez relatív eljárási szabálysértés, amely a tényállás felderítetlenségét nem eredményezte, az ítélet megállapításaira kihatása nem volt,

következésképpen olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozza, az ítélet nem állapította meg.

A megyei bíróság által elfogadott személyi bizonyítékok - a sértett, és a két tanú vallomása-, valamint a vádlotti vallomás alapján a tényállásban rögzíthető volt a bűncselekmény elkövetésének közvetlen előzménye, annak lefolyása, a vádlott ezt követően tanúsított magatartása.

A vádlott az eljárás során mindvégig bűnösségére kiterjedően elismerte, hogy szóváltásukat követően a sértettet megszúrta. A tényállásban a megyei bíróság T2 és T1 tanúk vallomásai alapján állapította meg, hogy a sértett és a vádlott a vádbeli esetet megelőzően is már több alkalommal összeszólalkoztak, és a verekedéseiket követően kibékültek. A tanúk nyilatkoztak arra is, hogy a sértett a szúrás követően nem akart mentőt hívni, T1 kért segítséget, miután észlelte a vérzést. A vádlott a cselekmény elkövetése után a sértettet nem hagyta magára, a holmijáért a közeli lakására, majd vissza a presszóba kihívott mentőhöz elkísérte.

A sértett nem látta a kést, a szúrás nem észlelte, vallomása szerint egymással szemben hadonásztak, és azután vette észre a vért a pulóverén, amikor a vádlott visszament a pulthoz, majd együtt mentek a lakására, ahol átöltözött és pénzt vett magához. A kórházban a vádlott naponta látogatta, vallomása szerint a vádlottnak megbocsátotta a sérelmére elkövetett cselekményt.

A bizonyítékként elfogadott kórházi dokumentációk és az igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján lehetett a tényállásban rögzíteni, hogy a kis illetve közepes el nem érő erőbehatástól, felülről lefelé hatoló szúrás átvágta a bordaközi verőeret, sértette a bal oldali májlebenyt, emiatt jelentős mennyiségű hasüri vérgyülem keletkezett, a vérvesztéses shock kialakulása és a hasfal megnyitása folytán beálló fertőzés veszélye miatt a sérülés súlyos, közvetlen életveszélyes volt. A sértett sérülése panaszmentesen meggyógyult.

A megyei bíróság elfogadta bizonyítékként továbbá a lefoglalási jegyzőkönyv, a rendőri jelentés és vérvételi jegyzőkönyvek adatait, amelyekből az volt megállapítható a tényállásban, hogy 21 és 22 óra között történt a bűncselekmény elkövetése, a vádlott a bűnjelként lefoglalt rugós, 9 cm pengehosszúságú késsel szúrta.

A vérvételek időpontjában éjjel fél egy és egy óra harminchat perckor a vádlott enyhe fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt, a vizsgálatot végző orvos a klinikai tünetei alapján közepesen tartotta ittasnak, ennél fogva szokványos ittas állapotban követte el a tettet, ezzel a ténnyel az ítélet a tényállást a Be. 352.§ /1/ a) pontja szerint kiegészítette, továbbá a személyi részben annyiban, hogy az első fokú ítélet hozatalát követően a vádlott munkanélkülivé vált és jövedelemmel nem rendelkezik.

A bizonyítékokból levonható, fentiekben megállapított tényekből a megyei bíróság a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapította meg,

amelyet a felülbírálat során az ítéltábla határozatának meghozatalakor irányadónak tekintett.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A megyei bíróság nem tévedett, amikor a vádirati minősítéssel egyezően életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapította meg a bűnösséget, mivel a vádlott tudatának az általános élettapasztalat és hétköznapi ismeretek birtokában át kellett fognia tétlenek azt a következményét, hogy az élet kioltására alkalmas késsel, a sértett hasa irányába leadott szúrással a hasüregi szerveket sértheti és ezzel életveszélyes sérülést okozhat, amelybe mint lehetséges következménybe belenyugodva cselekedett. Az életveszélyes sérülés keletkezésének reális lehetőségét előre látva, szándékosan szúrta meg a sértettet, ennél fogva a testi sértésre irányuló cselekményét a ténylegesen bekövetkezett életveszélyre, mint eredményre is kiterjedő eshetőleges szándéka szerint kellett minősíteni.

Az alanyi és tárgyi tényezőkből megállapíthatóan a vádlott az életveszéllyel járó eredmény megvalósulásának reális lehetőségét ugyan felismerte, és az elvétel folytán bekövetkező, halálhoz is vezethető okfolyamatot szándékosan előidézte, - azt csak az időben nyújtott szakszerű orvosi beavatkozás hárította el -, azonban a bántalmazás nem irányult a sértett életének kioltására. Erre utal a szúrás kis, középest el nem érő ereje, a vádlott események után tanúsított magatartása, megbánása.

Az életveszélyen túli, súlyosabb eredményre, - annak elmaradása miatt - az elkövetéskori tudattartalom értékeléskor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványától eltérően gondatlanságát nem állapította meg, mivel a vádlott testi sértés okozásának szándékával elkövetett cselekményét annak megfelelően kellett értékelni, hogy milyen eredményű sérülést okozott. A lehetséges halálos eredmény viszonylatában a felelősség megállapítása fogalmilag kizárt, ha a támadás az adott tényállás szerint testi épség ellen és nem élet ellen irányult.

A büntetés kiszabásakor a megyei bíróság a büntetést befolyásoló és a vádlott javára, valamint terhére jelentkező bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően mérlegelte. Az elkövetéshez használt 9 cm pengehosszúságú késsel szembeni védekezés lehetősége korlátozott, az élet és testi épség elleni tipikusan kések támadások gyakorisága ellenére különösen veszélyes eszköznek minősül, ezért használatát helyesen, a súlyosító körülmények körében kellett értékelni. Figyelemmel arra, hogy a jelen ügyben elbírált cselekményt megelőzően a vádlottat súlyos testi sértés elkövetése miatt korábban már megbüntették és ez a nevelő jellegű büntetés vele szemben eredménytelen volt, a kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítése és végrehajtásának felfüggesztése az ittasan elkövetett újabb testi épség elleni bűncselekményért a büntetési céloknak nem megfelelő, súlytalan joghátrányt jelentene. A büntetési tételkeret alsó határán lévő szabadságvesztés tartamában a védő által hivatkozott enyhítő körülmények értékelést nyertek és a cselekmény tárgyi súlyához, a vádlott bűnösségének fokához képest nem eltúlzott mértékű. A törvényes

fő és mellékbüntetés megváltoztatásának indoka nincs, ezért az enyhítésére irányuló fellebbezések nem vezettek eredményre.

Az ítélet tábla mindezekre figyelemmel az első fokú ítéletet, amelynek járulékos kérdésekben hozott döntései szintén megfelelnek a törvény rendelkezéseinek, a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatos fellebbezési eljárásban felmerült büntügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

G y ő r , 2009. július 7. napján.

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2008. május hó 21. napján kihirdetett 2.B.71/2008/7. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. július 7. napján.

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: